

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgen aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regtstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BANKEN VAN LEENING.

II.

Niemand zal banken van leening wel langer instellingen van liefdadigheid noemen, die bedenkt, dat het leenen op hooge interest, hoe noodzakelijk en geoorloofd ook, slechts geschiedt tegen het geven van panden, die tot zekerheid voor den geldschieter moeten strekken. Niemand zal het doel liefdadig kunnen noemen, dat de geldschieter beoogt, die onder het oog houdt, dat naar het doel van dengene, die geld ter leen vraagt, volstrekt geen onderzoek wordt gedaan en het de bank volkomen onverschillig is, of het verstrekte moet dienen om des mans begeerte naar drank of de pronkzucht van de vrouw te voldoen. Wij missen hier twee noodzakelijke kenmerken der liefdadigheid: het niet beoogen van eigen voordeel en het streven om een goed oogmerk te bereiken. Bereikt men dit laatste ook al niet immer, het streven daarnaar is toch noodzakelijk bij iedere liefdadige handeling of instelling. Wat spreekt men verder van liefdadigheid, wanneer men den arbeider het noodigste, zijn gereedschap, zijn alles ontnemt en hardvochtiger is dan zelfs de wet, wier ijzeren hand (vgl. art. 448 en 449 Wb. v. burgerl. rechtsv.) het allernoodigste ontziet. Niettegenstaande al deze tegenwerpingen, hoor ik mij toevoegen, is het toch eene weldaad dat die bank van leening bestaat en zij moet bestaan blijven, omdat door haar de vreeslijke woeker wordt tegengegaan, welke de schraapzuchtige houders van pandjeshuizen drijven. Zij zijn de parasieten, zegt men, die zich hechten op de reeds uitgeteerde lichamen der schamele volksklasse, de vampijrs, die haar het bloed uitzuigen. Vernietig hen en gij zijt nuttig en op dien grond hebben ook de banken haar groot voordeel, want daardoor wordt hun bedrijf tegengegaan. Maar eilieve! wat is woeker? Twee gevallen zijn denkbaar. Of de persoon, die geld ter leen wil hebben bezit nog iets, óf hij bezit niets. In het laatste geval kan er geen sprake zijn van woeker, al zijn de bedongen interessen ook nog zoo hoog, want daarin moet de geldschieter terugvinden de risico, die hij loopt van niet alleen zijne renten niet betaald te krijgen, maar ook de geleende som nooit terug te ontvangen. Zulk een man heeft geen recht om spoedig over woeker te klagen, te meer, omdat hij nog blijde mag zijn, dat iemand zijn geld wil wagen, daar de banken dit zeker niet zullen doen (die liefdadige instellingen!), want hij mist wat zij

eischen — een pand. Geheel anders is het met hen die iets bezitten. Hun toestand is van dien aard, dat daarvan niet zoo gemakkelijk misbruik kan gemaakt worden. Want het geld schieten, dat op zoo zekere onderpanden kan geschieden, blijft eene voordeelige zaak en er zullen zich verscheidene kleine kooplieden opdoen, die zich daartoe willen leenen. Er zal bij het opheffen der geprivilegiëerde banken ook hierin concurrentie ontstaan, die niet dan heilzaam zal werken. Niet allen, die eene dergelijke zaak ondernemen zijn schurken en er zullen ook wel eerlijke lieden hiervan een beroep maken. De justitie kan waken voor afzetterij en oplichting, wanneer zij weet waar zulk een bedrijf wordt uitgeoefend, en eene goede politie zal het niet veel moeite kosten om op de hoogte van de zaak te blijven. Maar wij zouden op voorstel van Mr. Faber iets anders wenschen. »Bovendien, zegt hij, gelijk er nu velen zijn, die voor een bepaalden tijd, onder zekere voorwaarden en tegen vaste renten, geld schieten op onroerend goed (hypotheek), zoo zouden er ook wel eerlijke lieden worden gevonden, die, wanneer het burgerlijk Wetboek dit mogelijk maakte, hetzelfde op roerend goed zouden doen.» Wij willen zijn denkbeeld eenigermate toelichten. Hebt gij een huis of stuk grond, gij kunt bij iederen notaris geld krijgen, zonder dat gij daarom het gebruik van deze uwe bezittingen mist. Deze onroerende zaken zijn slechts verbonden voor de inschuld en uit hare opbrengst, zoo zij verkocht worden, moet de geldschieter vóór anderen voldaan worden. Ditzelfde kunt gij met uw roerend goed niet doen. Het moet aan den geldschieter, wil hij daarin zekerheid voor het geleende vinden, overgegeven worden en gij mist daardoor het gebruik. Mr. Faber wenschte daarom eenige bepalingen in ons Wetboek te zien opnemen, waardoor het mogelijk werd ook roerende goederen voor een inschuld te verbinden, zonder haar gebruik te missen.

En toch — is het zoo goed, dat de arme in den uitersten, dringendsten nood eene bank heeft, waartoe hij zijn toevlucht kan nemen en waarheen zal de arme beter gaan, als zijn huisgezin om brood vraagt en hem zijn loon nog niet is uitbetaald, of hij in den wintertijd niets te wachten heeft, dan van den zomer, wanneer hij weder verdienen en inlossen kan? Wij hebben vroeger gezegd, lezer! het moest zoover niet komen, spaarbanken moesten de leenbanken verdringen, maar ons antwoord, nu wij deze zwaarigheid niet geheel kunnen ontzenuwen, ligt toch gereed. Geene instelling, hoe verkeerd ook, die niet

tevens haar goed heeft. Zoo staat het ook met de besprokene. Zij kan soms goed en heilzaam werken, wij ontkennen het niet. Maar daartoe zijn drie vereischten noodig: Dat de nood dringt en nijpt, dat de voorwerpen, in de bank gebracht, voor hunnen eigenaar niet volstrekt noodig zijn en hij deze dus kan missen en eindelijk, dat hij het verpande weldra zal kunnen lossen. En komen die drie omstandigheden vaak te zamen? Wordt het meeste ingebracht uit dringenden nood? Daartegen getuigt het misbruik van de jevenen. Heeft de arme iets te missen? Het antwoord ligt voor de hand. Kan hij inlossen? Bezoek de verkoop der panden en hunne menigte zal u een ontkennend antwoord doen geven.

En hiermede bevelen wij u de behandelde punten ter overweging aan, lezer!

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN. B U I T E N L A N D.

Te Turijn hebben thans eenige bescheiden het licht gezien, die zeker veel belangstelling zullen vinden. Zij betreffen de onderhandelingen door wijlen *Cavour* in 1861 indirect gevoerd over de vereffening der Romeinsche questie en zijn uitgegeven door den Abt *Isaïa*, die de onderhandelingen geleid heeft met den heer *Salvator Aguglia*, die Secretaris was van pater *Ventura*, en tevens een der vertrouwdste vrienden van Kardinaal *Antonelli*. Nadat Graaf *Cavour* de overtuiging had gekregen, dat de Kardinaal bereid was om te onderhandelen, heeft hij hem de voorwaarden doen kennen. Zij waren als volgt: 1. het hof van Rome erkent *Victor Emanuel* als Koning van Italië; 2. de Paus behoudt de soevereiniteit over het erfgoed van St. Petrus, even als zijne opvolgers; 3. de regering van Italië staat aan de Kardinalen elk een jaarlijksch inkomen van 60,000 fr. toe; 4. de Kardinalen hebben van regtswege zitting in den senaat; 5. de civiele lijst van den Paus zal overeenkomstig zijne hooge positie zijn, tot waarborg waarvan het erfgoed van St. Petrus zal strekken; 6. de overeenkomst zal als verdrag door eene wet gesanctionneerd worden. De Kardinaal *Antonelli* nam met deze voorwaarden genoegen. Na den val van Gaëta drong hij zelfs op voortgang aan, ten einde de zaak voor goed haar beslag mogt krijgen. In dien stand van zaken, zelf verlangend om de hinderpalen uit den weg te ruimen, liet hij aan Graaf *Cavour* weten, dat deze naar een goed middel moest omzien tot verwijdering van Koning *Frans* uit Rome, daar zijne aanwezigheid tot ongelegenheden aanleiding zou kunnen geven. Hij stelde zelfs die verwijdering bijna als eene *conditio sine qua non* tot voortzetting der onderhandelingen. Van zijn kant zou de staatssecretaris zorg dragen, dat het collegie van Kardinalen zoodanig zamengesteld werd, dat van die zijde de scheiding van kerk en staat geen tegenstand te duchten had. De zaak was op die hoogte, toen Generaal *Grammont* van de Fransche regering in last kreeg, den Kardinaal te vragen of het waar was, dat hij regstreeks met het hof van Italië onderhandelde en alzoo buiten Frankrijk omging, dat toch aanspraak had op zijn vertrouwen, en althans op zijne erkentelijkheid. De Kardinaal antwoordde hierop ontkennend en loochende alles. Alzoo mislukte deze zaak. Zal de Romeinsche questie nu eerlang zijn beslag krijgen? men kan helaas! niet veel op de berigten uit Italië afgaan; het Kabinet van Turijn zou op dezen oogenblik met de Fransche regering in onderhandeling zijn over de ontruiming van Rome; de Italiaansche troepen zouden dan de Fransche vervangen op voorwaarde, dat de onafhankelijkheid van den Paus tegen elken aanval verdedigd wordt.

De Keizer heeft den 22sten dezer de commissie van de wetgevende vergadering, belast met de aanbieding van het adres van antwoord, ten gehoor ontvangen. Naar men verzekerd heeft de Keizer de Kamer daarvoor zijn dank

betuigd, onder bijvoeging, dat hij volstrekt niet gezind is zich te scheiden van de Kamer, wier medewerking hem zoo nuttig is, terwijl hij tevens te kennen gaf, dat het budget een ernstig onderzoek verdient. De heer *Baroche* heeft in de zitting der wetgevende vergadering de sprekers beantwoord, die het Fransch-Engelsch handelstractaat hebben aangevallen, als de oorzaak van de rampen, waaronder de handel thans gebukt gaat. De heer *Baroche* zeide, onder anderen, dat de tijd gedurende welken het tractaat bestaat, thans nog veel te kort is om er deze conclusie uit te trekken. Eene zaak is zeker: het tractaat is onder zeer ongunstige omstandigheden ingevoerd; de handel is thans overal kwijnende. In Engeland, Duitschland en België is dat evenzeer het geval als in Frankrijk.

De staatkundige en finantiële toestand van Europa, alsmede de oorlog in Amerika, zijn daarvan voor een groot deel de oorzaken. Zoo is er ten gevolge van dien oorlog volstrekt geen aanvoer van katoen, evenmin te Havre als in Engeland, en wat den uitvoer aangaat, zoo is het genoeg, daarop te wijzen, dat Lyon in het jaar vóór de invoering van het handelstractaat voor 136 millioen naar Amerika heeft geëxporteerd; in 1860 was de uitvoer gedaald tot 104 millioen en in 1861 had zij slechts het cijfer bereikt van 32 millioen. Welligt, vroeg de heer *Baroche*, wil men deze ongunstige verschijnselen ook al op rekening stellen van het handelstractaat met Engeland, dat, zoo het schijnt, van alles de schuld moet dragen. Verder over Frankrijks finantiëlen toestand sprekende, toonde hij aan, dat in weerwil van het handelstractaat met Engeland, de indirecte inkomsten met 25 millioen toegenomen zijn.

Onder de ongelegenheden die de heer *Schneider*, vice-President der kamer, in de vorige zitting bijbragt als zoovele oorzaken van den gedrukten staat, waarin 's lands handel en nijverheid verkeerden, noemde hij, zonderling genoeg, ook de debatten in de kamer. De vice-President schijnt dus van oordeel, dat de handel meer gebaat wordt bij de duisternis, dan bij het licht, dat noodzakelijk uit de discussiën opgaat. Zou men integendeel niet mogen zeggen, dat de parlementaire discussiën in de kamer niet lang genoeg duren, om al het licht te verspreiden, waaraan handel en nijverheid zoozeer behoefte hebben?

De koninglijke aanschrijving aan het Pruisische ministerie, heeft te Berlijn veel sensatie verwekt; de Koning draagt daarbij aan het ministerie op, om, ten behoeve der nieuwe verkiezingen voor het huis der afgevaardigden, ten spoedigste de noodige maatregelen te nemen. Hierbij moeten de autoriteiten zich eensdeels aan de daaromtrent bestaande wettige voorschriften houden, anderdeels de kiezers inlichtingen geven en den invloed te keer gaan van dezulken, die de regering in verdenking trachten te brengen, waardoor de openbare opinie op het dwaalspoor wordt geleid, zooals bij de laatste verkiezingen heeft plaats gehad.

De Koning zegt verder. Ik houd onveranderlijk vast aan de grondbeginselen welke ik in November 1858 aan het staats-ministerie heb kenbaar gemaakt en sedert den lande heb bevestigd; zij zullen, juist begrepen, ook voortaan tot rigtsnoer mijner regering blijven. Het is mijn pligt, mijn ernstige wil, de door mij bezworen constitutie en de regten der lands-vertegenwoordiging, maar ook de regten der kroon te handhaven en haar in onverzwakte kracht te behouden, als die voor Pruisen tot vervulling van zijne bestemming noodzakelijk zijn en wier verzwaking voor het vaderland verderfelijik zoude wezen. Deze overtuiging leeft ook in de harten mijner onderdanen en het komt er maar op aan hun mijne ware gezindheid voor hun welzijn duidelijk te maken. Wat mijne buitenland-sche, in het bijzonder mijne Deutsche politiek betreft, houd ik mij onveranderlijk vast aan het tegenwoordige standpunt. Het staatsministerie moet zorgen, dat deze grond-

beginselen bij de aanstaande verkiezingen gekend en gewaardeerd worden. In dat geval mag men met vertrouwen verwachten, dat alle kiezers, welke aan mij en aan mijn huis gehecht zijn, met vereenigde kracht mijne regering zullen ondersteunen.

De *Volkszeitung* houdt vol, dat toen de kamer ontbonden werd, al de troepen te Berlijn, in de kazernes geconsigneerd waren; dat aan de troepen kort te voren scherpe patronen waren uitgedeeld, en dat voorts alle maatregelen waren genomen met het oog op een straatgevecht of insurrectionele beweging. Eerst toen de regering vernomen had, dat de bevolking de ontbinding, die toch eene wettige handeling der kroon is, lijdelijk toezag, kregen de soldaten vergunning de kazernes te verlaten.

Uit Londen wordt van den 19 dezer geschreven, dat onder de verschillende belangrijke berigten, die de Amerikaansche bladen aanbrengeu, de gewigtige tijding ontvangen is, dat de President *Lincoln* eene boodschap aan het congres gezonden heeft, waaraan hij voorstelt, eene geldelijke vergoeding af te staan aan alle staten, die de slavernij wenschen af te schaffen. Dit is het begin van het einde van den Amerikaanschen oorlog. De wenschen van millioenen in dat land en in de geheele beschaafde wereld, schijnen dus te zullen worden verwezenlijkt.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

Zaterdag morgen is de fraaije prachtbijbel met ebbenhouten lessenaar, Z. M. den Koning aangeboden door de commissie, bestaande uit de HH. *Bernhardi*, *Nagtegaal* en *Kemmer*. De Koning heeft het aangeboden geschenk met de meeste welwillendheid aangenomen. H. D. werd toegesproken door den heer *Bernhardi*, die op den aangeboden bijbel en lessenaar wees als hulde des volks wegens de grootmoedige handelingen van Z. M. verleden jaar bij den watersnood. Tevens mogt de uitvoering ten bewijze strekken dat Nederland in dit opzigt niet voor het buitenland behoefde achter te staan. Blijkbaar getroffen nam Z. M. met de meeste welwillendheid het aangebodene aan, en voegde er onder anderen bij, dat hij de woorden in de H. Schrift vervat, in 't hart zijns zoons had ingeprent.— Hierna werd door den heer *Bernhardi* den wensch geuit dat de aan Z. M. overgebrachte geschenken in de hofstad mogten worden tentoongesteld, waarop door den Koning geen afwijzend antwoord werd gegeven. Deze plegtigheid, welke door personen uit alle standen werd bijgewoond, liet een diepen indruk op alle aanwezigen achter. Zij werd besloten met het zingen van het laatste vers van den 134sten Psalm:

Dat 's Heeren zegen op U daal!
Zijn gunst uit Zion U bestraal!
Hij schiep 't heelal, zijn naam ter eer.
Looft, looft dan aller heeren Heer!

Het *Volksblad* zegt o. a. over de benoeming van den minister van Buitenl. zaken: „Het is opmerkenwaardig en wel geschikt om de oogen van hen te openen, die onpartijdig willen oordeelen, dat *quasi-liberale* bladen, die vroeger dadelijk scherpe afkeuring gereed hadden, toen een onbekend persoon benoemd werd tot de hoogst gewigtige betrekking van minister van Buitenlandsche zaken, thans verkondigen, dat men wachten moet alvorens een oordeel te vellen, alsof men, zonder eenige opleiding, eensklaps tot de meest aanzienlijke betrekking in het staatsbestuur kon gevormd worden, alleen door het magtwoord eener benoeming.”

Van uit Arnhem, worden overal heen gedrukte stukken gezonden, ter waarschuwing tegen Oostenrijksche fondsen. Ofschoon het leenen door Nederland aan Oostenrijk zeker een even gewaagd als min gelukkig spel is, schijnt dit

slechts eene poging, om, ter speculatie, op de markt te drukken.

Ofschoon er thans in de kerk te Ellecom geene onregeligheden meer plaats vinden, gaan toch de dingen niet den gewonen gang. Des Zondags wordt er door Ds. *van Rossum* niets anders gedaan dan gepreekt; de gemeente bidt noch zingt. Misschien bestaat er in ons land thans geen tweede voorbeeld van zulk eene afwijking van den ritus. Dat dit alles echter buitengewoon treffend is behoeft geen betoog.

De regtbank te Appingadam heeft bij vonnis van Donderdag 11. den eischer tegen den burgemeester, door wiens schuld een loteling een geruimen tijd abusievelijk in militaire dienst zou zijn gesteld, in zijn eisch niet ontvankelijk verklaard. De regtbank overwoog hierbij hoofdzakelijk, dat het certificaat, waarop de eischer zijne vordering grondde, wordt afgegeven door de lotingscommissie, en dat de leden der commissie nergens solidair voor hunne verklaringen aansprakelijk worden gesteld, terwijl ook hier geene door strekking ondeelbare schuld bestaat, zijnde dus de burgemeester alléén ten onregte aangesproken.

De brigadier der rijksveldwacht te Boxtel, *v. Beek*, ontdekte den 16 dezer eene bende van 12 stroopers, met geweren gewapend. Hij ging alleen op hen af en mogt na lang worstelen een der stroopers gevangen nemen.

Eene krankzinnige vrouw te Ossendrecht heeft, zegt men, haar 9 maands kindje gesmoord.

Nabij Bobbio in Frankrijk, zijn zeventien personen in eene diligence onder een sneeuw val bedolven. Men heeft acht hunner gered; niettegenstaande alle aangewende pogingen heeft men de overige ongelukkigen niet kunnen bereiken.

Vandemius, een bejaard N.-Amerikaansch geneesheer, die ter wille eener aangebedene 28-jarige, zijn gebit liet uitrekken en toch door een ander ten slotte werd verdrongen, vraagt thans 1700 dollars schadevergoeding, van de trouweloze schoone, voor 't verlies van zijn gebit.

Dezer dagen waren twee dames en twee heeren gezeten in een omnibus te Berlijn. Een der dames begon zich onrustig heen en weder te bewegen, en kreeg kramptrekkingen, zoodat de anderen haar vroegen wat haar scheelde. De dame bloosde, doch verklaarde toch, dat zij een hevige pijn boven aan haar been had, even alsof haar iets beet. De andere dame bood hare hulp aan om de zaak te onderzoeken, en, in den tijd dat de heeren zich omkeerden, ontdekte zij dat twee groote bloedzuigers zich boven aan een der beenen harer reisgezellin hadden vast gezet en druk bezig waren met zuigen. Men ondervroeg den conducteur. Deze mompelde iets en haalde van onder de bank een pot voor den dag, die bloedzuigers bevatte, en was er zoo doende, door het niet goed sluiten van den deksel, aan de dame een zoo ongevraagd bloedverlies berokkend.

ADVERTENTIE N.

HOUT VERKOOPING.

Op Donderdag den 3 April 1862, des voormiddags ten 11 ure, zal bij de *Stoomhoutzaagmolen* te *Doetinchem*, ten overstaan van den Deurwaarder J. VAN GEFFEN publiek worden verkocht:

Eene aanzienlijke partij EIKEN, DENNEN en VUREN PLANKEN, RIBBEN, LATTEN en SCHROTEN, geschikt tot Timmer- en Kuip-hout,— benevens een aantal perceelen SCHALLEN en BRANDHOUT.

ZEGT HET VERDER.

De Notaris J. D. PASTEUR te *Doetinchem*, zal op Zaterdag den 29 Maart 1862, des

middags 12 uren, in het logement *de Ploeg te Doetinchem*, finaal verkoopen:

Een uitmuntend stuk BOUWLAND, gedeeltelijk vroeger *Weideland, Kleigrond*, aan elkander gelegen in de buurtschap *Wijnbergen*, gemeente *Bergh*, belendende de Kemnade aan den grindweg van *Doetinchem* naar *Zeddam*, kad. Sectie B Nos. 129, 130 en 139, groot 9 bunders, 63 roeden; bijzonder geschikt tot daarstelling van eene *Hofstede* of oprigting van eene *Steen- of Pannembakkerij*, in 2 ondermassa's met de hoogen het hoogst gebragt op. f 6237.—

Aanwijzing geschiedt door den eigenaar B. J. ROES, terwijl op *franco* aanvragen inlichtingen te bekomen zijn en dagelijks hoogen gesteld kunnen worden, bij genoemden Notaris.

ERFHUIS-VERKOOPING.

Ten huize van wijlen Mejufvrouw de Wed. MARTENS te *Borculo*, zullen door den Notaris TJEENK WILLINK, op Woensdag den 2 April, (te beginnen 'smorgens om 9 uur) en volgende dagen in het openbaar worden verkocht:

Allerlei HUISMEUBELS, Stoelen, Tafels, Kasten, Hoekbufetten, Kabinet, Ledikanten, Beddegoed, Aardewerk, Glaswerk, allerlei Koperen-, IJzeren-, Tinnen- en andere KEUKENGEREEDSCHAPPEN, Rijtuigen, Barouchette, Tentwagen, Karretje, Chais, Tilburij, Wagens, Karren, Ploegen, allerlei BOUW- en MELKGEREEDSCHAPPEN, Tonnen, Vaten, Karn met rad voor drijfhond, Waschmachine, twee PAARDEN, 3 MELKKOEIJEN, 2 GUSTE DITO en al wat verder zal worden voor gebragt.

Alles te bezigtigen Maandag middag van 2 — 5 uur en Dingsdag morgen van 9 — 12 uur voor den verkoopdag.

MAGAZIJN VAN BEHANGSELPAPIER

van A. TJADEN te Deventer.

De nieuwste dessins van 15 Cent tot f 6.00 per ROL, van 12½ el. Aanvragen van Stalen *franco*.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 24 Maart 1862.

2½ Ct. Nederl	63¾
4 " "	98¾
2 " Spanje	43½
3 " " binnenl.	48½
3 " Portugal 1856/1860.	44½
5 " Russen 1828/29	100½
5 " " Stiegl 6e Serie	91½
5 " Oostenrijk Metall.	47½
5 " " National	57½
5 " " Amsterd.	69½

Koers van het Geld: Beleening 3, Prolongatie 3, Disconto 3½ pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. f 21.32½; Dito Nat. f 28.95; Diverse Engelsche per L f 11.70; 3 pCt. Eng. Russ. L f 11.70; Fransche f 55½; Belg. f 55½; Pruis. f 34½; Hamb. Russen f 31½; Russen in Z. R. f 32½; Papieren R. f —; Poolsche in Fl. f —; Napelsche —.—; Spaansche f 2.38. Amerikaansche Dollars f 2.30

ARNHEM, den 21 Maart 1862.

N. Tarwe f 9.10 à 13.90. Rogge f 8.20 à 8.65. Boekweit f 7.75 à 8.40. Garst f 6.25 à 7.00. Z. Haver f 4.50 à 5.00. L. Haver f 3.40 à 3.80. Witte Boonen f 15.00. Duivenb. f 10.00 Gr. Erwten f 12.00 à 15.00. Wikken f 9.00. Paardeb. f 10.00. Geele Erwten f 11.00. Graauwe Erwten f 13.50 à 15.00. Aardappelen f 3.30 à 4.00. Boter 114 à 120 centen het Ned. Pond.

DOESBORGH, den 22 Maart 1862.

N. Tarwe f 9.50 à 12.00. Rogge f 8.00 à 8.40. Boekweit f 8.00 à 8.50. Garst f 6.25 à 6.80. Haver f 3.50 à 4.00. Aardappelen f 3.25 à 4.00. Boter 104 à 110 centen het Ned. Pond.

ROTTERDAM, den 24 Maart 1862.

TARWE per last. Zeeuwsche, Vlaamsche en Overm. Jarige f 270. à 372. Dito dito Nieuwe f 270 à 330. Vriesche f 000 à f 000. Roode Bovenl., Gelders. en Limb. f 310 à 380. Roode Rijn en Kleefsche f 320 à 400. Roode Pommersche en Mecklenb. f 370 à 400. Roode Holsteinsche en Deensche f 340 à 370. Bonte Pools. f 350 à 390. Witbonte Poolsche f 360 à 420.

ROGGE per last. Zeeuwsche, Vlaams. en Overm. f 234 à 264. Bovenl., Overijssel., Maas en Rijn f 220 à 270. Pommersche en Mecklenb. f 240 à 270. Holsteinsche en Deensche f 220 à 245. Pruisische f 240 à 270. Odessa, Eupatoria, Donau en Turksche f 220 à 250. Russische (gedroogde) f 230 à 265.

HAYER per last. Zeeuwsche en Polder (korte) f 111 à 144. Zeeuwsche en Polder (Voeder) f 69 à 108.

BOEKWEIT per last. Vlaamsche en Belgische f 220 à 235. Steenbergs. en Rozendaals. f 225 à 240. Leursche, Oudenbossche, Oosterh. en Bredasche f 220 à 236. Bovenl., Bossche, Rijn en Maas f 220 à 235. Holsteins. en Deensche f 215 à 235. Fransche f 180 à 205.

GRONINGEN, den 21 Maart 1862.

68 P. Jarige Tarwe f 8.70 à f 9.00. 66 P. Nieuwe dito f 8.20 à f 8.60. 70 P. Dito dito f 9.50 à f 9.90. 66 P. Dito witte f 8.60 à f 9.00. 64 P. Nieuwe Rogge f 7.30. 68 P. Dito f 8.10. 68 P. Buitenlands. f 8.30. 62 P. N. Grijze Boekweit f 6.60. 66 P. Dito. f 7.40. 64 P. N. Zw. Z. dito f 6.75. 67 P. Dito f 7.35. 52 P. N. Winter Garst f 5.00. 56 P. Dito f 8.55. 60 P. N. Knobbe Garst f 5.95. 42 P. N. Dikke Haver f 3.35 à f 3.45. 48 P. Dito f 4.10 à f 4.15. 36 P. Witte Voer Haver f 2.75. 40 P. Dito f 3.25 à f 3.30. 36 P. Zw. Voer f 2.75. 40 P. Dito f 3.15. Paardeboonen f 7.25 à f 8.00. Gort (grove) f 9.50 à f 9.75. Dito (puik) f 9.85 à f 10.75. Dito (parel) per 100 N. P. f 13.25 à f 16.00. Koolzaal f 13.00 à f 14.50. Geel Mosterzaad f 8.00 à f 11.00. Raapolie f 42.75. Lijnolie f 34.50. Raapkoeken 1040 stuks f 115.00 Lijnkoeken 104 stuks f 14.00 à f 16.00.

DEVENTER, den 21 Maart 1862.

Tarwe f 9.75 à 11.00. Rogge f 7.75 à 8.50. Boekweit f 7.75 à 8.00. Garst f 6.00 à 6.25. Haver f 3.50 à 4.25. Boter le soort f 24.00 à 26.00. 2e soort f 20.50. 3e soort f 00.00.

ZUTPHEN, den 20 Maart 1862.

N. Tarwe f 9.00 à 11.25. Rogge f 8.00 à 8.45. Boekweit f 7.85 à 8.30. Garst f 5.50 à 6.25. Haver f 3.75 à 4.50. Boter f 21.00 à 25.00. Aardappelen f 3.00 à 4.00.

DOETINCHEM, den 20 Maart 1862.

N. Tarwe f 00.00 à 00.00. Rogge f 8.00 à 8.20. Boekweit f 7.50 à 8.20. Aardappelen f 2.75 à 3.50. Boter 98 à 104 cent het Ned. Pond.

VERTREK DER STOOMBOTEN.

RIJN & IJSSEL STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem, Zondags, Dingsdags & Donderdags, des nademiddags circa 2½ uur.

Van Doesborgh naar Zutphen, Deventer, Zwolle, Kampen, & Amsterdam, Maandags, Woensdags & Zaturdags, des nademiddags circa 12½ uur.

DEVENTER STOOMBOT-MAATSCHAPPIJ.

Van Doesborgh naar Arnhem & Rotterdam, Zaturdags des voormiddags circa 9 uur.

Van Doesborgh naar Zutphen & Deventer, Woensdags 's morgens circa 8 uur.

VERTREK DER BEURTSCHEPEN.

Van DOESBORGH:

Naar Utrecht & Amsterdam den 29 Maart. Naar Rotterdam den 2 April. Naar Zutphen & Deventer den 28 Maart. Naar Nijmegen den 29 Maart.

Informatiën bij J. H. RUTGERS.

Van ZUTPHEN:

Naar Amsterdam, 28 Maart 's namiddags 1 uur. Naar Deventer & Zwolle, 29 Maart 's middags 12 uur. Over Lemmer, Woudsend, Sneek, Leeuwarden naar Groningen, 27 Maart 's avonds.

Informatiën bij H. A. MAST.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.